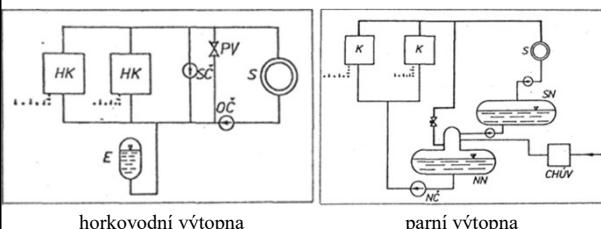

Kotel, jeho funkce a začlenění v oběhu výtopny

Schéma výtopny

- Výtopna je zdroj pro monovýrobu tepla ve formě horké vody nebo páry pro otop nebo technologické účely

Palivo pro výtopny

- Dříve dominovalo uhlí
- S rostoucími ekologickými nároky na provoz kotlů bylo uhlí nahrazováno plynem v lokálních i centralizovaných výtopenských zdrojích => plyn je dnes hlavním palivem
- Roste podíl výroby tepla z biomasy
 - kusové dřevo, peletky v lokálních zdrojích
 - dřevní štěpka, sláma v centrálních zdrojích
- uhlí přetrvává jen u nejmenších lokálních zdrojů nebo naopak u největších centrálních zdrojů

Spalování plynu

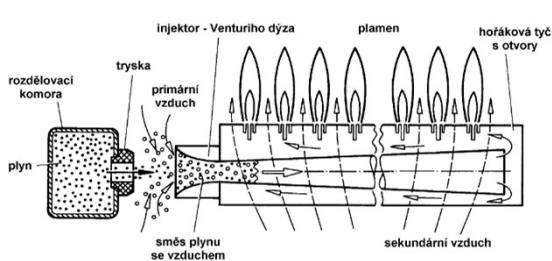
- Z hlediska řešení spalovacího zařízení, jeho palivového hospodářství i provozu je spalování plynu nejméně náročné
- Pro spalování plynu slouží plynové hořáky různého provedení

Hořáky na spalování plynu

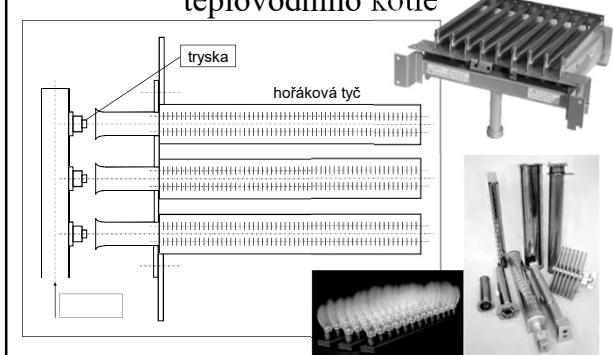
Existuje celá řada kritérií pro jejich dělení, nejdůležitější jsou :

- podle druhu spalovaného plynu:
 - hořáky na zemní plyn
 - hořáky na zkапalněný plyn
 - universální plynové hořáky
- podle způsobu přívodu vzduchu:
 - atmosférické hořáky
 - přetlakové hořáky
- podle tlaku plynu:
 - nízkolaké hořáky s přetlakem plynného paliva do 5 kPa
 - středolaké hořáky s přetlakem plynného paliva 5 až 300 kPa
 - vysokolaké hořáky s přetlakem plynného paliva nad 300 kPa
- podle stupně automatizace provozu:
 - hořáky ovládané ručně
 - poloautomatické hořáky
 - plně automatické hořáky

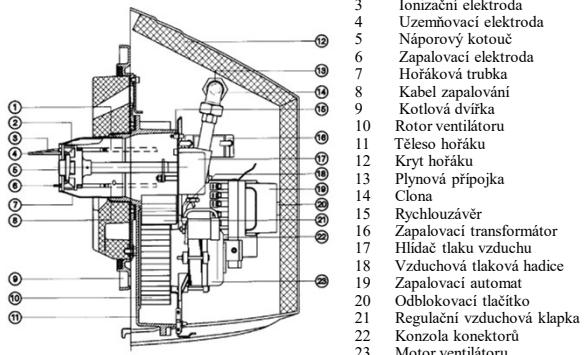
Atmosférický plynový hořák

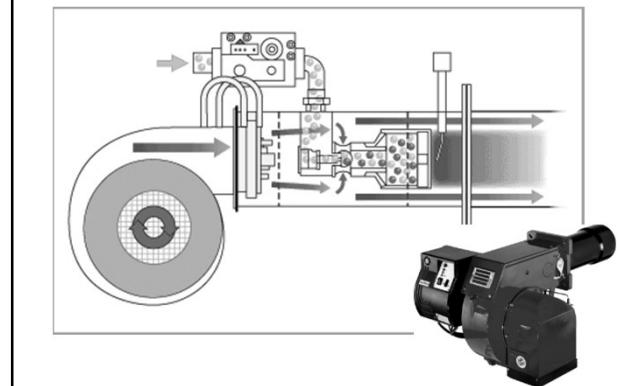
Skupinový atmosférický hořák teplovodního kotle

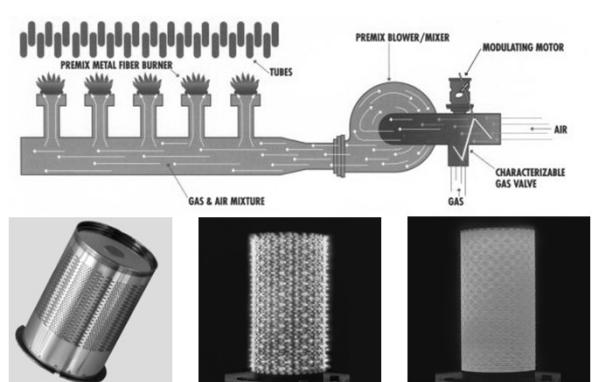
Přetlakový plynový hořák

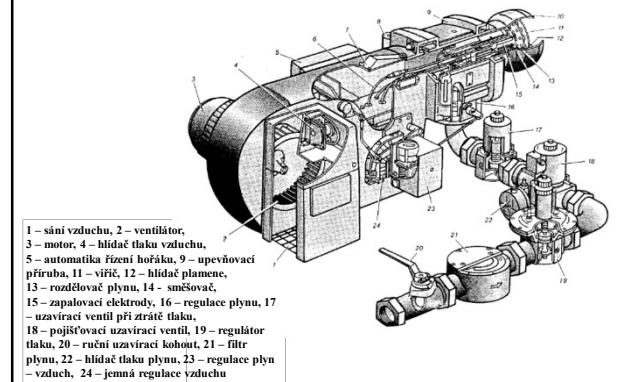
Přetlakový plynový hořák

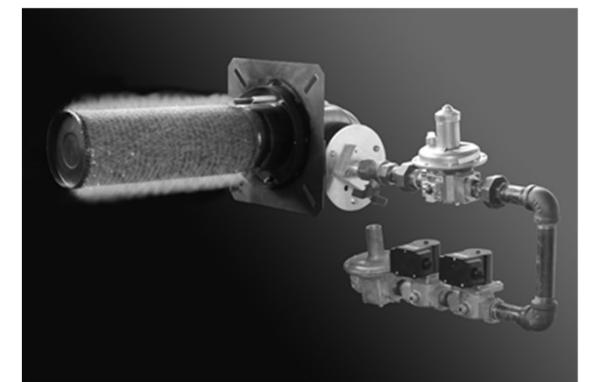
Plynový hořák premix

Plynová řada a přetlakový plynový hořák

Plynová řada a hořák premix

Teplovodní kotle pro výtopny

Za charakteristické lze pro horkovodní či teplovodní kotle považovat především:

- nízký tlak pracovního média (vody) související s teplotou vody na výstupu z kotle
- veškeré teplosměnné plochy kotle mají charakter ohříváku vody (není výparník ani přehřívá)
- nízké teploty materiálu teplosměnných ploch. Max. teplota vody 110°C u teplovodního a nad 110°C u horkovodního kotle
- nízká teplota vrátne vody na vstupu do kotle (těsně nad teplotou rosného bodu spalin)
- poměrně velké průtočné množství vody.

Typy teplovodních plynových kotlů

Teplovodní plynové kotle

Pracovním mediem je voda (nebo roztok nemrznoucí kapaliny), která se v kotli ohřívá na pracovní teplotu maximálně 110 °C. Pracovní přetlak je stanoven výrobcem, u nižších výkonů bývá do 0,25 MPa, u vyšších až 0,6 MPa. Vyrábějí se ve výkonech od 8 do 3500 kW (výjimečně i vyšší). Určeny jsou normou ČSN 07 0240.

Horkovodní plynové kotle

Slouží k výrobě horké vody o teplotě přes 110 °C při přetlaku nad 0,17 MPa. Vyrábějí se v širokém výkonovém pásmu od 1 do stovek MW a v rozsahu tlaku vody na výstupu z kotle od 0,9 do 7,0 MPa. Typy a základní parametry jsou určeny normou ČSN 07 0021.

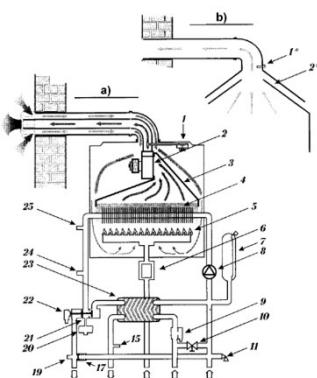
Plynové závesné kotle pro vytápění

Vyrábějí se ve dvou základních provedeních :

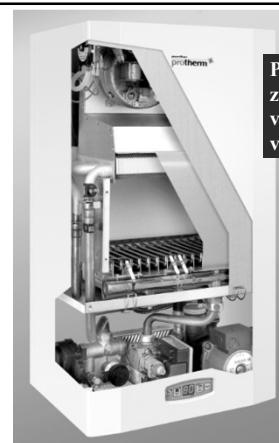
■**provedení B** – s přívodem spalovacího vzduchu z prostředí kotelny a odvodem spalin do vnějšího prostředí kouřovodem, komínem s **přerušovačem tahu**

■**provedení C1** – tzv. TURBO kotle s uzavřenou spalovací komorou, s přívodem spalovacího vzduchu z vnějšího prostředí přes stěnu budovy a odvodem spalin nuceně stejným způsobem, obvykle koncentrickou trubkou, kde proudí vnitřní trubkou spaliny ven do atmosféry a jejich koncentrickým mezikružím se spotřebiči přivádí spalovací vzduch.

Schéma závesného pl. kotle

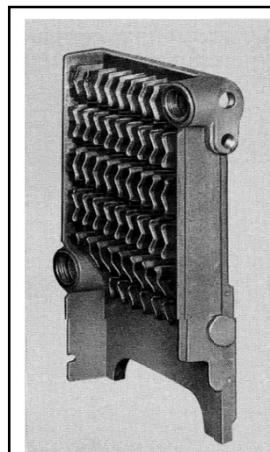
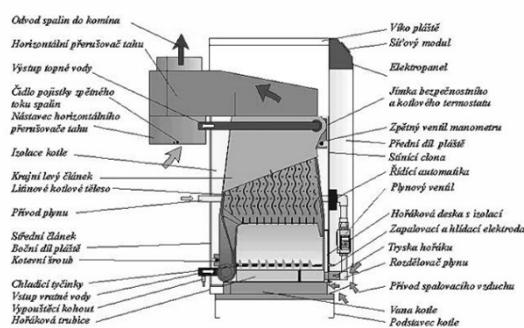
- 1 Manostat
- 2 Systém kontroly tahu (SKKT)
- 2 Ventilátor
- 3 Sběrač spalin
- 4 Výměník
- 5 Hořák
- 6 Plynový ventil
- 7 Expansní nádoba
- 8 erpadlo
- 9 Snímač průtoku TUV
- 10 Dopolňovací ventil
- 11 Pojistný ventil
- 12 Vstup opotopné vody
- 13 Vstup TUV
- 14 Vstup plynu
- 15 Cidlo teploty TUV
- 16 Výstup TUV
- 17 Automatický by-pass
- 18 Výstup opotopné vody
- 19 Pripojení vypouštěcího ventilu
- 20 Tlakový snímač
- 21 3cestný ventil
- 22 Pohon ventilu
- 23 Deskový výměník opotopné vody
- 24 Snímač teploty opotopné vody
- 25 Havarijní termostat

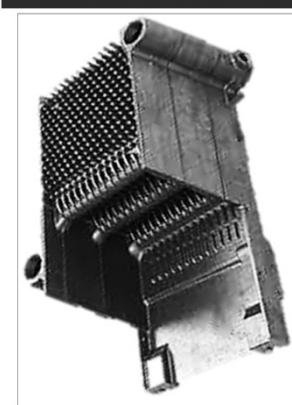
Pohled na vnitřní uspořádání závesného plynového kotle pro vytápění a výrobu TUV v provedení C1 TURBO

Plynové stacionární kotle s atmosférickým hořákom o výkonu 10 do 300 kW

Schéma plynového stacionárního kotle (Viadrus G100L)

Detail litinového článku

Výhody litinových kotlů

- velká provozní spolehlivost a dlouhá životnost daná malým sklonem ke korozi
- dobrá přizpůsobivost velikosti výkonu individuálním potřebám volbu počtu článků

Nevýhody litinových kotlů

- vyšší hmotnost (omezuje výkon) a cena
- litina má menší pevnost a je křehká
 - omezení pracovní teploty a tlaku
 - nízká odolnost proti teplotním šokům – nutno volit nižší tepelné zatížení materiálu

Dnes mají litinové kotle uplatnění zejména v nejnižší výkonové kategorii spalování tuhých palív

Ocelové kotle pro vyšší výkony

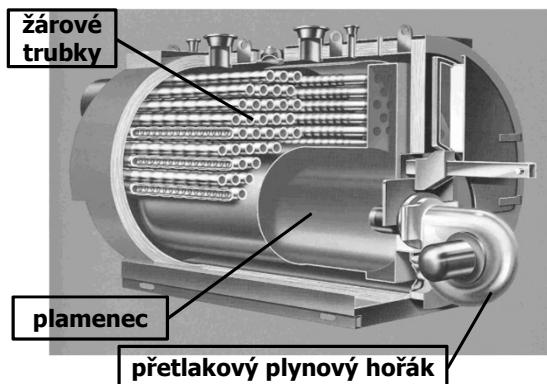
- vyrobené svařováním z různě tvarovaných ocelových prvků
 - trubky
 - rovinné desky
 - skroužené plechy

Výhodou je

- snazší tvarování topeniště i vodních prostor
- možnost vyššího tepelného zatížení výhřevních ploch
- prakticky neomezená velikost výkonu a pracovní teploty a tlaku
- nižší cena

Nevýhodou je kratší životnost v důsledku koroze

Ocelový horkovodní kotel plamencový žárotrubný

Parní kotle pro výtopny

Za typické pro tyto kotle lze považovat:

- výroba syté nebo jen mírně přehřáté páry
- poměrně nízký tlak na výstupu z kotle odpovídající požadované teplotní úrovni dodávaného tepla dané teplotou sytosti páry kondenzující ve spotřebiči
- pro napájení musí výt použita upravená voda – změkčená a odplyněná
- nízká teplota napájecí vody do kotle (min. 105°C - dáná teplotou vody v napájecí nádrži po termickém odplynění přidavné vody)
- většinou se jedná o více kotlů, které dodávají páru do společné sítě a jsou napájeny ze společného rozvodu napájecí vody.)

Typy parních kotlů pro výtopny

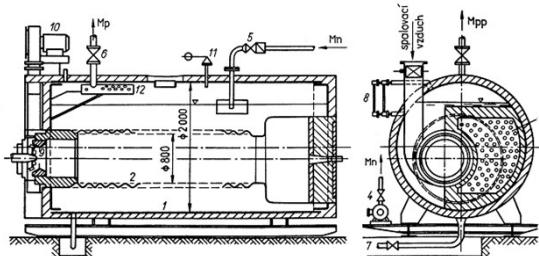
Nízkotlaké parní plynové kotle

Jou určené k výrobě vodní páry, obvykle syté, s pracovním přetlakem nejvýše 70 kPa. Vyrábějí se ve výkonech od 100 do 2400 kW. Určeny jsou normou ČSN 07 0240.

Parní plynové kotle

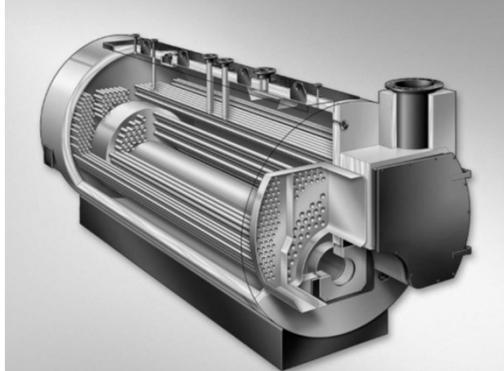
Typy a základní parametry určuje norma ČSN 07 0020 v závislosti na typu kotle, a provozních parametrech (přetlaku páry a teplotě přehřáté popř. příhřáté páry). Parní výkon se pohybuje od 0,16 do stovek v/h s přetlakem páry od 0,9 do 25 MPa a s teplotou páry od 210 do 565 °C.

Plynový parní kotel na sytu páru

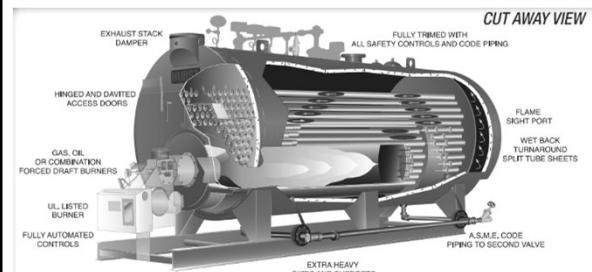

1 - buben, 2 - plamenec, 3 - žárové trubky, 4 - napáječka, 5 - napájecí hlava, 6 - hlavní uzavírací ventil, 7 - odkalovací ventil, 8 - vodoznak, 9 - hořák, 10 - vzdchový ventilátor, 11 - pojistný ventil, 12 - parní sběrač trubka s oddělováním vlhkosti

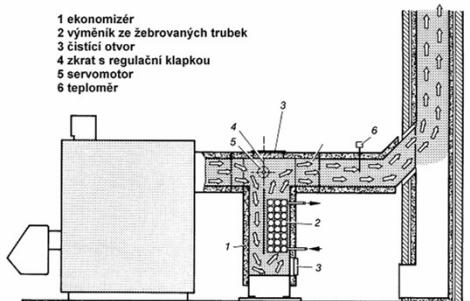
Plynový parní kotel na sytu páru

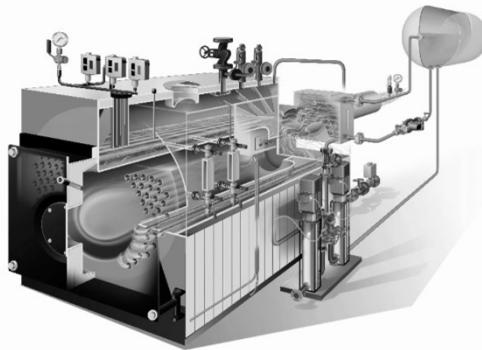
Plynový parní kotel na sytu páru

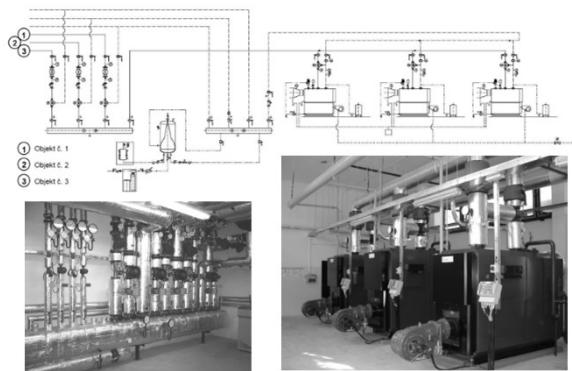
Připojení ekonomizéru ke kotli

Připojení ekonomizéru ke kotli

Plynová výtopna - zapojení

Plynové kondenzační kotle

Princip činnosti

- u klasických a nízkoteplotních kotlů se latentní kondenzační teplo vodní páry nevyužívá
- ochlazením spalin pod teplotu rosného bodu nastává kondenzace vodní páry
- při kondenzaci se získává skupenské teplo, které lze využít
- stupeň kondenzace je úměrný podchlazení spalin pod teplotu rosného bodu

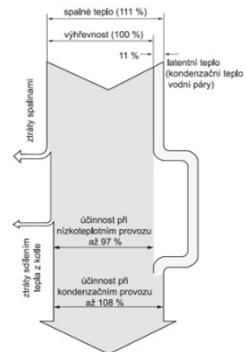

30

Plynové kondenzační kotle

Energetická bilance

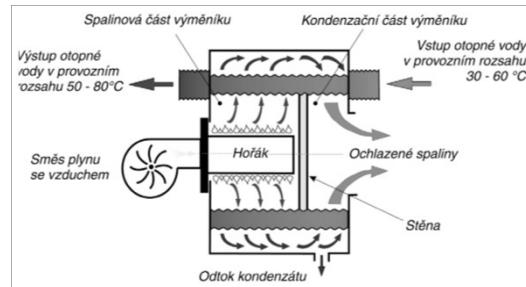
- příkon kotle a tedy i účinnost se vyjadřuje z výhrevnosti paliva
- výhrevnost nezahrnuje kondenzační teplo vodní páry
- kondenzační lze část latentního tepla získat => účinnost kotle může **vyjít** větší než 100 %

31

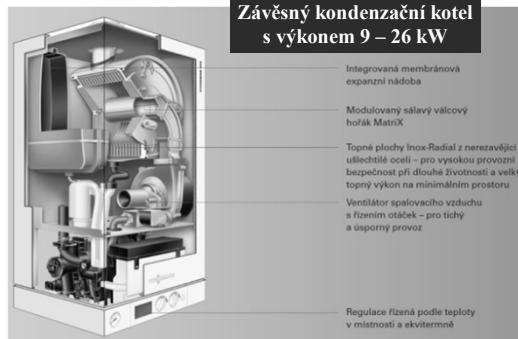
Plynové kondenzační kotle

Schéma

32

Plynové kondenzační kotle

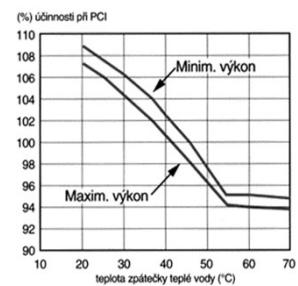

33

Plynové kondenzační kotle

Podmínky provozu

- teoretická teplota rosného bodu spalin < 60 °C => teplota zpátečky musí být nižší
- připojení kondenzačního kotle na topný systém 90/60 přinese jen velmi omezený efekt
- nutný přechod na nízkoteplotní vytápění

34

Spalovací zařízení na pevná paliva

v kotlích menších výkonů se pevná paliva spalují prakticky výlučně na roště

v kotlích větších výkonů se používá spalování

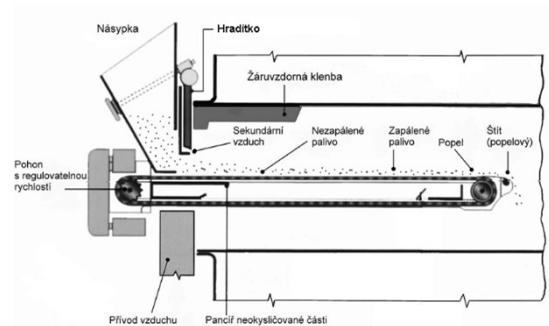
- ve stacionární vrstvě na mechanickém roštu
- ve fluidní vrstvě

Rošty mohou být

- pevné - odvod popela se řeší prohrabováním
- pohyblivé - mechanické
 - pěsuvné
 - válcové
 - pásové
 - podsvuné

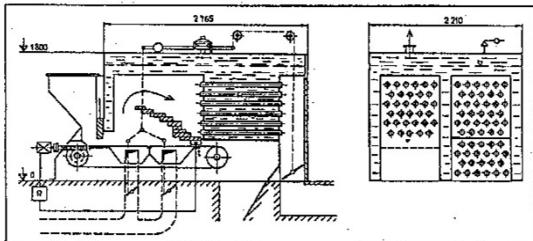
Speciálním případem spalování pevných paliv je jejich zplynování.

Pássový rošt

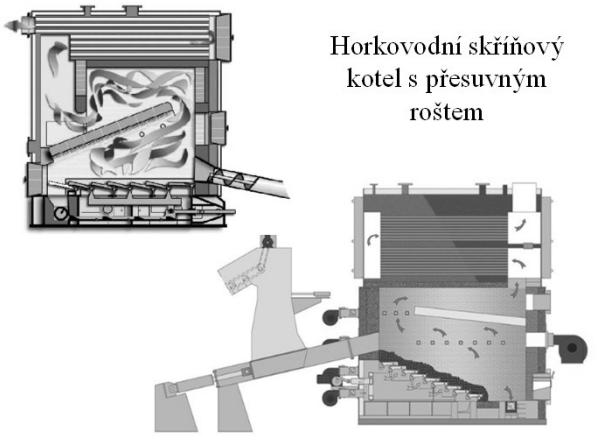
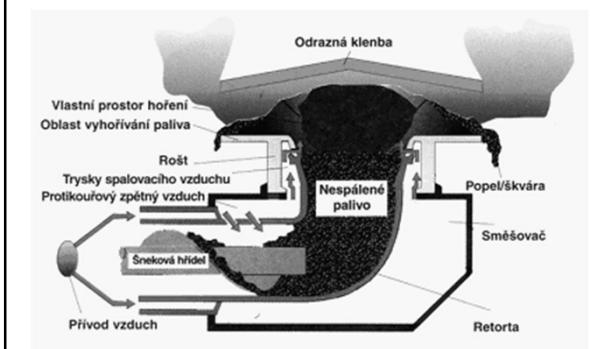

Horkovodní skříňový kotel pásovým roštem

- Ohniště je uspořádáno přímo v tělese kotle
- Spaliny proudí do komína přes žárové trubky (uspořádané např. ve 3 tazích)
- Používá se pro menší výkony a tlaky.

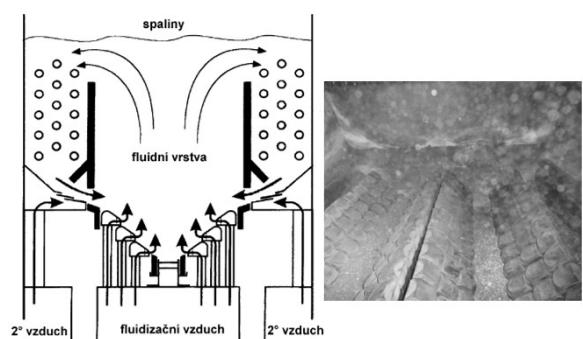

Podsuvný rošt Viadrus

Horkovodní skříňový kotel s přesuvným roštem

Fluidní rošt s bublinkující fluidní vrstvou

Spalovací technologie vhodné pro využití biomasy

- spalovací technologie
 - ve vrstvě na roštu
 - fluidní
- samostatné spalování v původním stavu
možné do $W \sim 50$ (55) %
- biomasa se před spalováním rozměrově
 - neupravuje – kusové dřevo
 - upravuje – dřevní štěpka
 - unifikuje – pelety, brikety

41

Lokální topidla 3 až 7 kW ruční přikládání kusového dřeva

Lokální topidla 3 až 7 kW

Určena pro spalování suchého dřeva nebo briket

Výhody

- umístění přímo ve vytápěném prostoru
- jednoduchost obsluhy
- estetický vzhled
- možnost teplovzdušného vytápění

Nevýhody

- nízká účinnost 50 až 75 %
- nutnost trvalé obsluhy
- špatná regulovatelnost spalování
- omezené možnosti řízení výkonu

43

Kotle na dřevo 14 až 50 kW automatizovaný provoz, ruční přikládání dřeva

- BIOSMART**
1. plničí dvířka
 2. plničí komora
 3. vysokotlaké tlakový rošt
 4. popelník
 5. sepnutí pívodvodu vodolužu
 6. pívod primárního vodolužu
 7. pívod sekundárního vodolužu
 8. vysokotlakého hořáku komora (typický)
 9. rámec věže
 10. trubkový výměník
 11. komora zachycující prach a popel
 12. čisticí kanál
 13. odtaiový ventilátor
 14. lambda sonda
 15. dnykový barevný grafický displej
 16. páka čistícího výměníku

Kotle na dřevo 14 až 50 kW

Určeny pro spalování suchého kusového dřeva

Výhody

- vyšší účinnost 70 až 85 %
- přikládání s periodou několika hodin
- možnost napojení kotle na pokojový termostat

Nevýhody

- nutnost trvalé obsluhy
- omezené možnosti řízení spalování

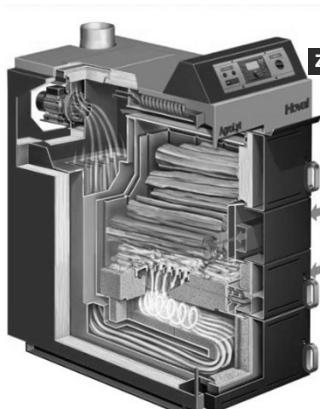
45

Zplynovací kotle na dřevo

Zplynování je v podstatě pyrolytická destilace při nedostatku vzduchu. Spalování pak probíhá třístupňovým procesem odlišným od běžných kotlů.

Spalovací prostor je možné rozdělit na tři zóny :

1. zóna pro vysoušení a zplynování dřevní hmoty
2. zóna pro spalování dřevního plynu na trysce s přívodem předehřátého sekundárního vzduchu
3. zóna k dohořívání v nechladeném spalovacím prostoru.

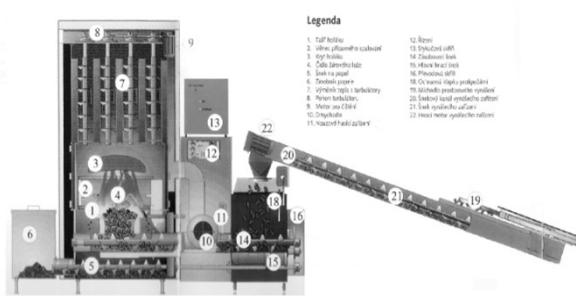

Zplynovací kotel Hoval AgroLyt

- vrchní část kotle slouží jako zásobník paliva
- spodní část tvoří spalovací komoru a popelník
- mezi nimi je umístěna zplynovací část, kterou nazýváme zplynovací tryska nebo zplynovací rošt
- v zadní části je výměník pro dochlazení spalin
- spalinový ventilátor odsává spalinu a vytváří v kotli podtlak pro přisávání spalovacího vzduchu

Automatické kotle SAMOČINNÉ PŘIKLÁDÁNÍ

- vyžaduje rozměrově unifikované palivo - pelety

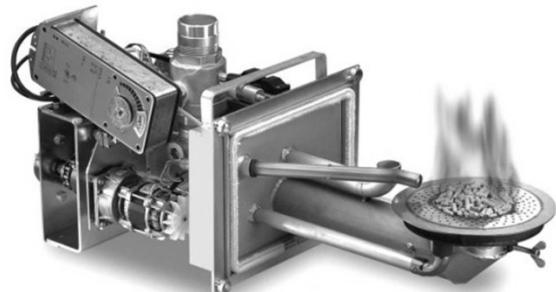

Kotle na pelety 15 až 100 kW automatizované příkládání i provoz

1. ovládací a indikační jednotka s displejem
2. mikroprocesor řízeného spalovacího automatu
3. spalovací komora z vysoké legované oceli
4. dveřka spalovacího prostoru
5. popelník
6. volitelná technologie pro stlačování popela
7. spalování se spodním proudem s retortou z nerezové oceli
8. opáštění kotle
9. odhlúčňený zásobník se sací turbínou
10. tepelná izolace kotle
11. čisticí mechanizace
12. opáštění kotle

Retortový hořák na pelety

Kotle na pelety 15 až 100 kW

Výhody

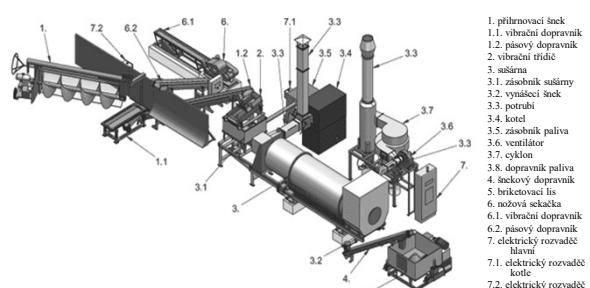
- velmi vysoká účinnost 85 až 92 %
- automatizovaný bezobslužný provoz
- příkládání s periodou několika desítek hodin
- možnost napojení kotle na pokojový termostat
- kvalitní spalování s dobrou regulací výkonu

Nevýhody

- drahé palivo

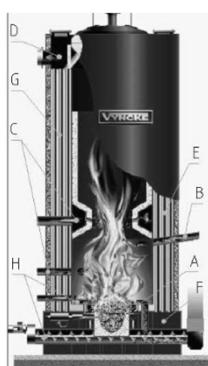
51

Briketovací a peletovací linka

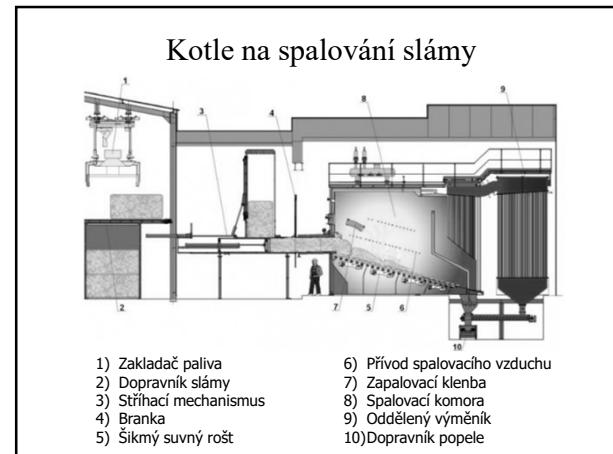

52

Kotle na spalování štěpkы

- A. Hrubší palivo se spaluje na podsvuném roštu
- B. prachové palivo se přidává tangenciálnimi C. systémem trysek sekundárního a tertiálního vzduchu
- D. obratová komora
- E. svazek žárových trubek
- F. spodní obratová komora
- G. třetí tah
- H. automatický odškvárovací systém tvořený rotačním vyhrnovacem a vynášecím šnekem

Kotel s fluidním roštem

➤ na uhlí nebo biomasu ➤ spalování ve vznosu

